

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1922-06-03, iš Miuncheno - į Berlyną

Paštas jau buvo - nei skolos negavau, nei iš tavęs nieko.

Paštas jau buvo - nei skolos negavau, nei iš tavęs nieko.

Nei iš nieko jokio laiškelių, jokio žodelio. Vandukai[,] man labai labai ilgu! Aš taip pavargau ir taip esu vienas šiandie, apleistas... Rytoj į kalnus nevažiuoju - baisiai pavargau, neužlipsiu - šiandie šeštadienis. Toks tylus vakaras, o aš toks vienas vienas... Kad nors žodelį būčiau nuo tavęs šiandie sulaukęs, vis būtų kiek ramiau, kiek stipriau[,] o dabar, ką aš dabar darysiu! Tik širdis dreba kaip stiklinė, tiktai siela taip gailiai gailiai verkia[.] Tasai susinervinimas, paskui 12 valandų be atvangos darbo - paskui ilgesys - ilgesys - aš jau nežinau, ką aš darysiu! Aš taip norėčiau, kad tu šįvakar mane girdėtum, kad tu žinotum, kaip man ilgu, kaip mano širdis verkia[,] Vandukai mano mielas! [1]

Bal

Zoskai [2] piningus išsiųsiu pirmadienį. [3]

KOMENTARAI

[1] Balys Sruoga ir Vanda Daugirdaitė į Tiuringiją išvyko sekmadienį (1922-06-04), Harco kalnuose praleido tris dienas.

[2] Sofija Laucevičiūtė (1898-2003), Vandos Daugirdaitės pusseserė, studijavo ekonomiką Berlyno universitete. Spėtina, kad iš jos Balys Sruoga siūlė Vandai Daugirdaitei, tuo metu dar negavusiai algos, pasiskolinti pinigų kelionei, vėliau juos žadėjo grąžinti.

[3] Sakinys, vertikaliai prirašytas kairiojoje atvirlaiškio paraštėje.